

Fietsfanaten

Waar de een het liefst hele dagen op het strand ligt, gaat de ander graag fietsen tijdens de vakantie. Anne, Simone en Ingrid gingen nog een stapje verder en legden duizenden kilometers af op hun stalen ros. “Fietsend langs kuddes olifanten in Tanzania, dacht ik: wáúw.”

Op de evenaar

Anne fietste van **Gouda** naar **Kaapstad**

Anne (28)
Thuis: relatie met Patrick
Aantal kilometers: 18.000
Duur van de reis: 11 maanden (2023-2024)
Volgende avontuur: “Misschien Azië, maar eerst deze zomer Italië door fietsen.”
Tip: “Ga gewoon! Het hoeft niet ver weg, ook in België of Frankrijk ervaar je op de fiets al vrijheid.”

De bestemming

“In de fietswereld is de route Cairo to Cape, van Egypte naar Zuid-Afrika, een begrip. Voorafgaand aan onze reis spraken Patrick en ik online met mensen die de route eerder hadden afgelegd. Zo ontdekten we dat het helemaal niet onveilig is om door Afrika te fietsen en dat de lokale bevolking heel behulpzaam is. Ook kregen we van hen tips, bijvoorbeeld in welke regio’s de wegen minder goed begaanbaar zijn. Zelf had ik na het horen van al die ervaringen het gevoel: dit komt goed, dit gaan we doen. Bovendien hadden we genoeg tijd om erin

te komen, want we moesten eerst heel Europa door. Maar mijn ouders waren natuurlijk alsnog doodsbang. Onderweg plaatste ik dagelijks online een verslag. Gelukkig maakten we niets geks mee en voelden we ons geen moment onveilig. Mijn ouders begonnen onze verslagen steeds leuker te vinden en bij terugkomst misten ze onze updates zelfs, haha.”

Afzien

“Het zwaarst vond ik de woestijn in Namibië. Ploeterend door het diepe zand, brak ik. Patrick fietste verderop – net als ik in zijn eigen wereld, maar op dat moment met

meer energie. Ik zette mijn fiets op de standaard en zakte neer. Tränen. Het was heet, er was geen mens of dorp te bekennen en we hadden nog kilometers te gaan. Wat ben ik in hemelsnaam aan het doen? dacht ik. Maar na een paar minuten rust hervond ik mijn kracht: ik beeldde me in dat ik bij de eerstvolgende auto mee zou liften. Die kwam niet, maar alleen al de gedachte bracht me weer op de been. ‘s Avonds zaten we voor onze tent met een koud biertje, met schitterend uitzicht op diezelfde woestijn en de bergen. Toen dacht ik: fysiek en mentaal ging ik vandaag kapot, maar hier doe ik het voor.”

‘Iedereen kwam met het vliegtuig, wij op de fiets – hoe cool?’

Het plan

“Patrick heeft ooit in zijn eentje door Zuid-Amerika gefietst. Gestoord, dacht ik toen wij elkaar drie jaar later leerden kennen. Wie doet nou zo iets? Maar toen hij plannen ging maken voor nog zo’n reis, dit keer naar Zuid-Afrika, raakte ik toch nieuwsgierig. Ik ben een buitenmens en hou van reizen. Ik fiets ook graag, maar

Het beste verkeersbord van de trip – in Zimbabwe

Over het spoor in Kenia

wist wel dat dit andere koek was. Toch leek juist dat afzien mij tof. Ik ben heel sportief en geniet ervan om mijn grenzen op te zoeken. Uiteindelijk verruilde ik mijn autootje voor een goede toerfiets en ging ik mee op avontuur.”

Geluksmoment

“Fietsend langs kuddes olifanten in Tanzania, dacht ik: wáúw. Ook bijzonder was het besef bij de Victoria-watervallen: iedereen komt hier met het vliegtuig, wij op onze fiets. Hoe cool? Maar het allermooist vond ik het slapen in de woestijn. Onder de sterren, bij een kampvuur: ultiem geluk!”

Terugblik

“Deze reis heeft nog meer bevestigd dat ik een doorzetter ben. Los van de blaren – hallo, zadelpijn – en moeilijke momenten, was het nog mooier dan ik had gehoopt. Ook zijn Patrick en ik door dit avontuur samen vijf jaar ouder geworden. In positieve zin, hè? We weten precies wat we aan elkaar hebben en het heeft onze relatie versterkt.”

Het eindpunt – waterfront Cape Town

Wildkamperen in Saoedi-Arabië

De lokale bevolking was altijd erg lief en nieuwsgierig.

Prachtig uitzicht vanuit mijn tent

Breien in de zon

Wildkamperen aan het strand

Spetter spat, maar we trappen door

Geluksmoment

"Dat is als je na lang zoeken een geweldige plek vindt om te wildkamperen. Zo zette ik mijn tent op aan een verlaten strandje, sprong in m'n blootje de zee in en ervaarde een enorm gevoel van vrijheid. Daarna maakte ik wat eten en ging lekker in het zonnetje zitten breien. Je moet wát vermaak hebben als je alleen reist, dus mijn breiwerk en e-reader gaan altijd mee. Op een andere dag raakte mijn band steeds lek. Ik had het na drie keer plakken he-le-maal gehad, maar uiteindelijk lukte het om een tijdje door te fietsen. En toen, uit het niets, spotte ik een zeehond. Op een rotsblok, dicht bij de kust. Ik barstte in huilen uit – wát een opluchting. Mijn fiets deed het weer, ik had de wind mee en zag als kers op de taart een zeehond. Over een geluksgevoel gesproken!"

vorig jaar ging kriebelen om opnieuw op avontuur te gaan, naar Schotland, besloot ik minder streng te zijn voor mezelf. Het gaat om de reis, niet de prestatie. Gewoon lekker fietsen en genieten. Soms legde ik op een dag maar twintig kilometer af en ik gunde mijzelf ook eens een koffie in een cafeetje. Of zelfs een slaapplek in een hostel, na uren trappen door de stromende regen..."

Afzien

"De weersomstandigheden dus, haha. Bij regen heb je in je tent ook kleine steekvliegjes, wat geen pretje is. Verder vond ik het pittig om in het noorden wekenlang over autowegen te moeten fietsen, door open landschap waar bijna geen mens te zien is. In je eentje reizen voelt heel avontuurlijk en het maakt je zelfverzekerd, maar het kan ook

eenzaam zijn. Op die momenten belde ik een vriendin die aan het wandelen was in Frankrijk. Dat het bij haar soms ook beroerd ging, hielp mij om te relativeren."

Terugblik

"Zes maanden van huis zijn, vond ik best lang. Na een tijdje verlangde ik naar andere kleding en mijn altviool, maar ik wilde ook gewoon in mijn bed liggen en nergens over nadenken. Niet steeds bezig zijn met: hoe gaat de route, waar slaap ik straks? Bij een volgende reis zal ik dus korter gaan, maar Schotland was wel fantastisch. Ik heb genoten van al het moois en geleerd om in de bergen te kamperen én te fietsen."

Simone trok een aantal maanden op de fiets door Schotland

Fietsend in West-Schotland

Relaxen op Isle of Mull

De bestemming

"Ik hou van koudere klimaten en open, groene landschappen. Schotland is dat ten voeten uit: met zijn heuvels is het land behoorlijk ruig. Ik genoot intens van de weidsheid en stilte, maar ook van de grote rivieren. Die zijn ook lekker functioneel, want je kunt het water drinken en de vaat én jezelf erin wassen."

Grrr: tot op het bot natgeregend

Simone (29)

Thuis: relatie met Ted

Aantal kilometers: 2000

Duur van de reis: 6 maanden, waarvan de helft gefietst (2024)

Volgende avontuur:

"Waarschijnlijk een rondje om de Baltische Zee."

Tip: "Ga jezelf niet pushen, maar kijk wat je kunt en verleg langzaam je grens. Het moet leuk blijven!"

**'In je eentje fietsen
voelt als één groot
avontuur'**

Het plan

"Fietsen zit in mijn bloed. Ik ging op mijn achtste al met mijn ouders op fietsvakantie in Nederland en heb sindsdien geen jaar overgeslagen. In 2018 maakte ik mijn eerste grote tocht in mijn eentje: vier maanden door Portugal en Zuid-Spanje. Supergaaf, maar ook pittig. Ik maakte dagelijks veel kilometers en om gewicht te besparen, nam ik weinig eten mee. Ook was het in februari afzien in mijn dunne slaapzak. Toen het

De tent staat weer

Nog even te gaan

Bij de Jostedalbreen (gletsjer)

Kirkenes 560
Nordkapp 229
Lakselv 162
Hammerfest 131

Ingrid ging op de fiets naar de Noordkaap

Ingrid (54)

Thuis: getrouwd met Bart en moeder van drie volwassen kinderen

Aantal kilometers: 3837 tot de Noordkaap, 8000 totaal

Duur van de reis: 3 maanden

Volgende avontuur: "Begin 2026 naar de Zuidkaap!"

Tip: "Zorg dat je fit bent en bescherm je met laagjes kleding tegen de elementen."

Lunch in een bushokje

De bestemming

"Naar de Noordkaap fietsen was een verlangen dat Bart en ik stiekem al jaren hadden. Ooit zagen we op vakantie in Bretagne een routebordje van EuroVelo 1: een fietsroute van 11.000 kilometer van Zuid-Spanje naar de Noordkaap. Dat maakte ons meteen enthousiast. We waren al vaker in Noorwegen geweest, waar de route langs de Atlantische kust gaat, en wilden daar nog meer regio's ontdekken. Bovendien houden we van fietsen en avontuur. Maar onze kinderen waren op dat moment nog klein, dus het bleef bij een droom."

Het plan

"In coronatijd fietsten we met onze toen inmiddels volwassen dochters naar Parijs en later traptten we met z'n tweeën naar

Berlijn. Dat was zo leuk, dat het idee voor de Noordkaap weer boven kwam borrelen. Bovendien werd in die periode de zoon van mijn zus ernstig ziek. Dat liep gelukkig goed af, maar het deed ons wel beseffen: je moet je dromen niet uitstellen. En zo vertrokken we in april 2023 met onze tent, benzinebrander en thermosflessen op de fiets naar Noord-Duitsland. Daar namen we de boot naar Zuid-Noorwegen, op weg naar het meest noordelijke punt van Europa."

Afzien

"De kou! Vanwege ons werk moesten we een maand eerder vertrekken dan gepland. De sneeuw was pas net gesmolten, het was drie graden en de wind – kracht vijf uit het noorden – sneed dwars door ons heen. Koffietentjes waren er amper, dus soms schuilden we in een bouwkeet om enigszins

Bij het plaatsnaambord van de Noordkaap

Overnachting op Vesterålen in een houten yurt

Sneeuw op de pas

We zijn er!

op te warmen. Ook de route was uitdagend. Sommige wegen waren zo steil, dat we op één dag wel twaalfhonderd meter in hoogte aflegden. Om de ontberingen te weerstaan, leefde ik heel erg in het nu: deze heuvel ga ik op, en weer af. Ook speelde ik melodietjes af in mijn hoofd en putte ik kracht uit de gedachte dat ik 'de man met de hamer' vaker had verslagen, zoals bij marathons die ik heb gerend. Het mooie is dat je veel sterker bent dan je eigenlijk denkt."

**'Tijdens het fietsen
speelde ik melodietjes
af in mijn hoofd'**

Geluksmoment

"Onderweg hebben we zo veel vriendelijke mensen ontmoet. We waren de eerste fietsers van het seizoen en op veel

campings waren de douches nog niet warm. Kregen we van een eigenaar de sleutel van zijn huis, zodat we in zijn badkamer konden douchen – hemels! Verder heb ik enorm genoten van de natuur. De zee was prachtig blauw en we spotten de mooiste dieren: dolfinen, poolhazen, koningskrabben, zelfs elanden. Na vijftig etappes kwamen we met middernacht op de Noordkaap aan. Daar brak de hemel, na weken takkeweer, ineens open. Ook toen dacht ik: wat een cadeau! Dat we vervolgens niet konden slapen door de zon, was een luxeprobleem, haha."

Terugblik

"Natuurlijk miste ik onze kinderen en mijn ouders, maar dit avontuur had ik nooit willen missen. Het smaakt ook zeker naar meer: volgend jaar willen Bart en ik naar Chili vliegen en daar de Carretera Austral fietsen, een route van 1240 kilometer. Patagonië hebben we altijd al eens willen zien en wat is er nou toepasselijker dan dit keer naar de Zuidkaap te trappen?"

Bij Hammerfest

